

Λίνα Δ. Στάθη έβγαλε τὰ Αὐγερινά, γιὰ νὰ ἀρχίσει στὴ δύσκολη πορεία τῆς ποίησης. ☆ Ὁ Δημήτρης Γ. Παναγιωτακόπουλος μὲ τὶς Φωτιές στὸ Χάος μπαίνει πιδ καλὰ στὸ χῶρο τῆς ποίησης. ☆ Ὁ Λυτρωμὸς τῆς Μαρίας Ι. Κεσίση εἶναι μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξη τοῦ μόχθου τῆς, μνήμη μιᾶς χαμένης Γυναίκας. Ἡ ἴδια ποιήτρια παρουσιάζει τελευταῖα σὲ μεγάλους τόμους τὸ ἔργο τοῦ Μπάυρον. Ἐχει ἐκδόσει τὰ Λόρδου Βύρωνα Ποιητικά ἔργα καὶ Λόρδου Βύρωνα Τσαίλντ Χάρολντ, δουλειὰ πολὺμοχθη.

Ἀπὸ τὰ περιοδικὰ θυμίζουμε τὰ Αἰολικά τοῦ ἀκαταπόνητου γραμματολόγου μας Γ. Βαλέτα, τὴν Ἐποπτεία πὺ καθιερῶνεται ὅλο καὶ πιδ σταθερὰ σὰν ἓνα καλὸ περιοδικό, τὶς Σημειώσεις, σύντομες πάντα ἀλλὰ σημαντικές, τὴ Νέα ποίηση τοῦ Ἀντώνη Φωστιέρη πὺ πολλὰ ἔχει προσφέρει, τὴ Λευκαδίτικη Ἑστία, τὰ Ἡλειακά τοῦ Ντίνου Δ. Ψυχογιοῦ, τὸ Ἐλεύθερο πνεῦμα τοῦ Λάμπρου Μαλάμα, τὴν ἀξιόλογη μηνιατικὴ ἐφημερίδα Σύγχρονη σκέψη, τὴ Φιλολογικὴ φωνὴ τοῦ Γιάννη Ἀνδρικόπουλου καὶ τὸ Φυσιολατρικὸ κόσμο. Τέλος: τὴ σπουδαία Σπείρα τ. 6 καὶ τὸ Ρυθμὸ τῶν νέων τῆς Πάτρας (Ὀστρακα) πὺ ἄρχισε καὶ τὴν ἐκδοση βιβλίων μὲ τὴ μελέτη τοῦ Σωτ. Ἰω. Παπαγιάννη: Τὰ ἀτομικὰ διακρίματα — Γενικά. ☆ Τέλος τὸ Stroker τοῦ φίλου μας Irving Stettner.

Φυσικά αὐτὸς ὁ σύντομος κατατοπισμὸς δὲν κρίνει τὰ βιβλία: ἀνακοινώνει μόνον τὴν ὑπαρξὴ τους. Μένει νὰ ἀγοραστοῦν καὶ νὰ διαβαστοῦν.

Σωκρ. Λ. Σκαρτοῆς

ΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΠΛΑΣΤΟΙ, ἀφηγήματα, Καίτης Παπαδάκη - Καραμήτσα, Ἐκδοση: «ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ», Ἀθῆνα 1975.

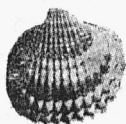
ΕΠΤΑ ΙΟΥΝΙΟΥ, διηγήματα, τῆς ἴδιας, ἔκδοση: «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ», Ἀθῆνα 1977 (α' ἔπαινος πεζογραφίας διαγωνισμοῦ Ἐνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν).

Διαβάξω ἢ μᾶλλον φχαριστιέμαι τὰ γραφτὰ τῆς κ. Καίτης Παπαδάκη - Καραμήτσα, τὰ μικρά, σφαιρικά, ὁλοκληρωμένα σὰ σπόροι σταριοῦ, πὺ τοὺς ἀλέθεις στὸ μυαλό σου καὶ βγαίνει τὸ νόστιμο φῶμι. Παντοῦ, κάτω ἀπὸ τὶς ἀπλὲς φράσεις (θὰ μποροῦσε ἢ συγγραφέας νὰ βαθύνει ἀκόμη περισσότερο τὴ γλώσσα) καὶ τὶς ζωτανὲς εἰκόνες, φανερώνεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος κουβαλώντας τὴ ζωὴ του, πὺ τόσα χρόνια τὴ σέρνει χωρὶς νὰ τὴ

γνωρίζει· και ξαφνικά μ' ἓνα φῶς —κι ἡ κ. Παπαδάκη με τὴν ἐφευρετικότητά της βρίσκει πολλά— τὴν ἀνακαλύπτει καὶ τὴν ξεδιπλώνει. Ἀνακαλύπτεται ἡ ζωὴ του ὅλη ἀνάμεσα στὸ χαμό, στὴ φυγὴ, στὴν προδοσία της. Καὶ φοβᾶται. Συλλαμβάνει τὸν ἑαυτὸ του μετέωρο στοὺς προδομένους καιροὺς χωρὶς ἐμπιστοσύνη.

Κι ὅλ' αὐτὰ ἡ συγγραφέας ἔχει βρεῖ τὴν τέχνη νὰ τὰ προσφέρει ἔτσι πὺν νὰ τὰ ζεῖς, πὺν νὰ ἀνησυχεῖς γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ σου. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ κέρδος της. Τὰ διηγήματα τῆς κ. Καίτης Παπαδάκη - Καραμήτσα εἶναι στερεά, καθαρὰ, γεμᾶτα εὐαισθησία κι ἀλήθεια, ὅπως στερεή, καθαρή, εὐαίσθητη κι ἀληθινὴ εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ἀπὸ τὸν ἔρωτα μέχρι τὸ θάνατο. Μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς ἀναγκάζουν νὰ τὴν συγχαροῦμε γι' αὐτὴ τὴ σημαντικὴ προσφορὰ της.

Διονύσης Καρατζᾶς

ΦΥΛΛΑ

Τὰ Ὀστράκα ἄρχισαν τὴν ἔκδοση λιγοσέλιδων Φύλλων. Ὡς τὰ τώρα ἔχουν παρουσιαστεῖ:

1. Σωκράτης Α. Σκαρτσῆς: Ἡ Ἀναδυομένη, σ. 4
2. Νίκος Νικολάου: 5 εἰκόνες, φωτογραφίες, σ. 4
3. Κώστας Σπαρτινός: (Τρία ποιήματα), σ. 4
4. Διονύσης Καρατζᾶς: Δεκατέσσερα ποιήματα, σ. 4
5. Γιώργος Καραχάλιος: (Πέντε ποιήματα), σ. 4
6. Ἑρση Σωτηροπούλου: (Ἐννιά ποιήματα), σ. 8
7. Γιώργος Μουζάκης: Ὁ νεκρὸς γλᾶρος, ποίημα, σ. 4
8. Λάμπρος Σ. Σκαρτσῆς: Τὸ νησί τοῦ Εἰρηνικοῦ, παιδικὴ ἱστορία, σ. 12
9. Βασίλης Ἀρφάνης: (Ἐννιά ποιήματα), σ. 4
10. Ἀγγελος - Φώτιος Πασχαλᾶς: (Τρία ποιήματα), σ. 6
11. Εὐθύμιος Β. Λιόγας: Δεκατρία ποιήματα, σ. 4
12. Μάρια Λαδοπούλου: Δεκαπέντε ποιήματα, σ. 4